

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Συνιστάμενον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεὶς παρασχὼν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνέγνωσμα ἄριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ΕΝ ΕΤΟΣ

Ἑσωτερικοῦ δραχ. 7.—Ἐξωτερικοῦ φρ. χρ. 8

Δι' συνδρομαὶ ἄρχονται τὴν 1ην ἐκάστου μηνὸς καὶ εἶνε προπληρωτέαι δι' ἓν ἔτος.

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἐν Ἑλλάδι λεπ. 15.—Ἐν τῷ Ἐξωτ. φρ. χρ. 0,15

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις

Ὁδὸς Αἰόλου, 117, ἔναντι Χρυσόσπηλαιωτίσσης

Περίοδος Β'.—Τόμ. 6^{ος}.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1899

Ἔτος 21^{ον}. — Ἀριθ. 6

ΟΙ ΧΡΥΣΟΘΗΡΑΙ ΤΗΣ ΑΦΡΙΚΗΣ

[ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ANDRÉ LAURIE]

(Συνέχεια ἴδε σελ. 37)

Ἐπὶ πολλὴν ὥραν οἱ ἐπιβάται τῆς **Εὐσταθείας** παρηκολούθησαν τὴν **Λιλήν** φεύγουσαν, καὶ μόνον ὅταν δὲν διεκρίνετο πλέον, ἀνέλαβον τὰς θέσεις των καὶ ἀντήλλαξαν τὰς ἐντυπώσεις των. Τότε παρετηρήθη, ὅτι ὁ ἀξιότιμος κύριος Βρανδεβένης παρουσίαζε συμπτώματα μεγάλης καὶ ἐξαιρετικῆς συγκινήσεως. Ἐρυθρότερος τοῦ συνήθους, ὑπεκλίνετο, ἐμειδία, ἐχαιρέτα μὲ τὸν πῖλον, μὲ τὴν κεφαλὴν, μὲ τὴν χεῖρα, μανιωδῶς.

— Τί ἐπαθεν αὐτὸς ὁ ἀστεῖος; ἀνέκραξεν ὁ Ἑρρίκος Μασσαί, ἀπορῶν διὰ τὰς τόσας ἐκδηλώσεις.

— Δὲν ἔπαυσε οὔτε στιγμήν αὐτὴ ἡ γυμναστικὴ, ὅσην ὥραν εἴχαμεν ἔμπρὸς μας τὴν **Λιλήν**! ἀπήντησεν ὁ Γεράρδος, ὁ ὁποῖος εἶχε τὸ προτέρημα νὰ τα βλέπῃ ὅλα.

— Μὰ τί τρέχει; μήπως ἐτρελλάθη ὁ κακόμοιρος; ἠρώτησεν ὁ κ. Μασσαί.

Ἄμα ἀντελήφθη ὅτι τὸν ἐκύταζαν, ὁ κ. Βρανδεβένης ἐδιπλασίασε τὰ μειδιώματα καὶ τὰ νεύματα. Ἡ συνήθως κατηφὴς μορφή του προσέλαβεν ἑκφρασιν παιδρᾶν καὶ χαρωπὴν, αἱ δὲ χονδραὶ παρειαί του, χρώματος φράουλας, ἐπαρουσίαζον τὰς χαρακτηριστικὰς πτυχὰς τῆς εὐαρεσκείας.

— Φαίνεσθε πολὺ εὐχαριστήμενος, κύριε Βρανδεβένη! εἶπεν ὁ πλοίαρχος μειδιῶν πονηρῶς. Ἡ ἀλήθεια εἶνε, ὅτι εἶδαμεν θέαμα ἑξοχόν. Ἐ, πῶς σὰς ἐφάνη ἡ **Λιλή**;

— Θαυμασία!.. Καὶ νὰ σας πῶ, πολλὰς φορὰς ἐσυλλογίσθηκα νὰ εἶχα κ' ἐγὼ μίαν τέτοιαν θαλαμηγὸν καὶ νὰ τὴν κυβερνῶ μόγιος μου.

— Μπα! ἔκαμεν ἀκουσίως ὁ κ. Μασσαί, ἐνθυμηθεὶς τὴν κωμικὴν

ἐκφρασιν τοῦ τρόμου, τὴν ὁποίαν ἐλάβανε τὸ πρόσωπον τοῦ Μασσαλιώτου, μάλιστα ἡ θάλασσα ἐδείκνυε διαθέσεις κάπως τρικυμιώδεις.

— Σὰς φαίνεται παράξενο; εἶπεν ὁ κ. Βρανδεβένης. Ἄμα ἔχη κανεὶς τὰ μέσα, διατί, σὰς παρακαλῶ, νὰ μὴν κάμῃ καὶ αὐτὴν τὴν πολυτέλειαν;

— Ἐχετε δίκην, ἀπήντησεν εὐγενῶς ὁ κ. Μασσαί. Ὡστε λοιπὸν τὴν εἰκόνα τῆς μελλούσης θαλαμηγού σας ἐχαιρετούσατε πρὸ ὀλίγου μὲ τόσῃν ζωηρότητι;

— Ὅχι, κύριε! ἀπεκρίθη ὁ κ. Βρανδεβένης ἀξιοπρεπῶς καὶ μὲ μεγάλην σο-

βαρότητα. Ἐχαιρετούσα... γνωρίζουσιν!

— Ἄ! εἶπεν ὁ πλοίαρχος. Ὡστε γνωρίζετε τὸν λόρδον Φαῖρφῆλδ;

— Μάλιστα, κύριε! καθὼς καὶ τὴν μητέρα του, τὴν χήραν λαίδην Φαῖρφῆλδ, καθὼς καὶ τὴν ἀδελφὴν του, τὴν λαίδην Θεοδώραν, τὴν νέαν ἐκείνην κυρίαν, ποῦ θὰ εἶδατε βέβαια μὲ τὰ ἄσπρα καὶ μὲ μίαν μεγάλην ὀμβρέλλαν κόκκινην... Αἱ δεσποινίδες ποῦ ἐστέκοντο πλησίον τοῦ λόρδου Φαῖρφῆλδ, εἶνε ἐξαδέλφες του γερμανίδες, δίδυμες, ἡ μὲς Ἀμαμπελ καὶ ἡ μὲς Μίλλισεντ Μώδραϋ. Ἐκεῖνος ὁ κοντὸς καὶ παχὺς κύριος μὲ τὸ

ἄνθος ἐστὶν κομδότηρ, ἦτον ὁ κ. Ἀλγερινῶν Χίτζινς, γαμβρὸς τοῦ λόρδου Φαῖρφῆλδ. Εἶνε δύο χρόνια τώρα ποῦ ἐνυμφεύθη τὴν λαίδην Θεοδώραν. Ὅλοι ἐνόμιζαν πῶς αὐτὴ θὰ πάρῃ τοῦλάχιστον κανένα δοῦκα ἢ κανένα μαρκήσιον. Καὶ ὅμως ἐπροτίμησεν ἓνα ἀπλοῦν ζυθοποιόν, μάλιστα, κύριοι, ἓνα βιομήχανον, ἓνα ἔμπορον σὰν ἐμένα!

— Βλέπω ὅτι ξεύρετε ὅλα τὰ φαινόμενα τὴν οἰκογένειαν Φαῖρφῆλδ μὲ τὸ νῆ καὶ μὲ τὸ σῖγμα! εἶπεν ὁ πλοίαρχος.

— Πῶς ὀχι, ἀφ' οὗ ἐξῆλ ολόκληρα χρόνια ἐζήσα μαζί τους; Ἐγνώρισα καὶ τὸν λόρδον τὸν μακαρίτην, ἓνα εὐμορφάνθρωπον, γερόν σὰν καὶ μένα, ὀχι σὰν τὸ χυιό του τὸν ἀσχημομούρη... — Ἐπὶ τέλους, τί ἐγυρεύατε σεῖς μὲ τὸσον ὑψηλῆς τάξεως ἀνθρώπους; ἠρώτησεν ὁ πλοίαρχος μὲ τὴν ναυτικὴν του ἐλευθεροστομίαν.

— Ὑπηρέτησα τὴν οἰκογένειαν Φαῖρφῆλδ ἐξῆλ χρόνια ὡς μάγειρος! ἀ-

« Ἦρχισεν ἡ ἐπίπνοος ἐπιβίβασις » (Σελ. 47 στήλ. α.)

